

PRZEJAĆ SIĘ (2) *vb pf*

e jasne.

praet 3 sg n przejęło się (1). *◇ con 3 sg f* by się przejęła (1).

Sł stp, Cn, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Przekroczyć określoną granicę wielkości, stać się za dużym (1) :

Fraza: »przejęła się miara« (1): przeto nie trzeba im przydawać więźszego ognia, ani też wilgoti ciepłej, á to, by fie w nich nie przeięła miara komplexiey w ktorey żywienie y zdrowie zależy.
GlabGad H.

2. Ubyć, wyczerpać się [z podmiotem w *G pl*] (1) :

Szereg: »przejąc się albo przebrać« (1): Quibuslibet temporibus egregius fuit Senatus, Nigdy fie nieprzejęło/ álbo nie przebráło zacnych pánów rádnych. *Mącz 340c.*

Formacje współrdzenne cf JAĆ SIĘ.

RS